

Foto: Owen Sweeney / AP / NTB scanpix

WOLF ALICE UTVIDAR TURNÉN

Firkloveren i det London-baserte alternative rockebandet Wolf Alice har seg ut på vegen i haust for å promotere den komande plata *Visions of a Life*. Tidlegare denne månaden sleppte dei comebacksingelen «Yuk Soo», etter eit halvt års skrivesabbat. Storbritannia-tourneen startar i Bristol i november. Dei spelar ein ekstra konsert i Glasgow.

Jason Isbell er på sitt beste på det nyaste albumet.

Sound som sirklar inn Trumps USA og forgreiningane dette har bakover tiåra.

The Nashville Sound er Isbell på sitt beste, fullt på høgd med Springsteens finaste songar frå *The River*-perioden – fleire låtar sender tankane i den retninga, ikkje minst den godt skildra angst i «*Anxiety*» eller den famande nærlieken i «*If We Were Vampires*».

House and Land er ein duo som spelar tradisjonsmusikk.

TIDLAUSE SONGAR

Der Isbell formar om tropar og tonar frå Appalachane og plasser dei i eit meir eller mindre samtidig rockeuttrykk, er duoen House and Land, som rommar multiinstrumentalistane Sally Anne Morgan og Sarah Louise Henson, meir for tradisjonalistar å rekne, utan at dei er puristar heller. *House and Land* er merkt av ein reindyrka næreliek til stadbundne musikalske kjelder som forpliktar, men også inspirerer. Songane på albumet er markant tidslause, dei svever over generasjonar, og tilskriv seg slik eit eige overblikk og ein eigen visdom.

Det gisstrar i felestengane på begge desse Appalachia-utgivngane, som er så ulike, men likevel så nære kvarandre i tid og rom.

ØYVIND VÄGNES

Øyvind Vägnes er forfattar og fast musikkskribent i Dag og Tid.

Victoria Legrand og Alex Scally er Beach House.

KLASSISK

SJUR HAGA BRINGELAND sjurhabring@gmail.com

Motstandsmusikk

Beethoven gjer Goethes *Egmont* til ein heroisk samtidstragedie om Wiens fridomskamp mot Napoleons åk.

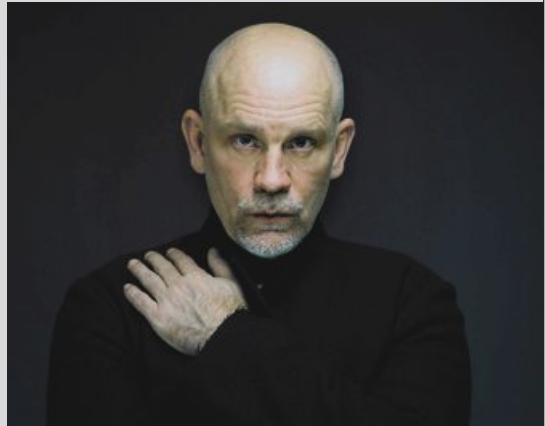
CD

LUDWIG VAN BEETHOVEN:

Egmont

JOHN MALKOVICH OG HERBERT FLÖTTINGER, RESITASJON; ORCHESTER WIENER AKADEMIE; DIR.: MARTIN HASELBÖCK. ALPHA 2017

JAMFØRINGAR: ACADEMY OF ANCIENT MUSIC/HOGWOOD (L'OEIL-DE-LYRE 1988), CHAMBER ORCHESTRA OF EUROPE/HARNONCOURT (WARNER 1991)

Den amerikanske skodespelaren John Malkovich resiterer frå Goethes skodespel *Egmont*, som Beethoven sette musikk til i 1809/10. Foto: Alpha Classics

Teaterstykke med musikk som integrert del av handlinga kjennen me sidan antikken. Johann Wolfgang von Goethe (1749–1832) konsperte alle skodespel sine etter ein musikkdramatisk plan som han skildra gjennom detaljerte regiinstruksjonar, til dømes i tragedien *Egmont* (utgjeven 1788), som ikkje berre inneheld parti som skal syngeast, men òg krev stemningsskift, bakgrunnsmusikk til den tala teksten, ikkje ulikt vår tids filmmusikk. Men Goethe var ikkje musikar, så tonane laut andre ta seg av. I 1809 fekk difor Ludwig van Beethoven i oppgåve på k.u.k. Hoftheater (det keisarlege og kongelege hoffteatret) i Wien å fullenda *Egmont* etter Goethes plan, noko han gjorde til gagns ved å føya til eit stor ouverture og effektfull mellomaktsmusikk.

AD FONTES

Resultatet får me i volum 3 i den forvitnelege serien «Resound Beethoven», der Orchester Wiener Akademie under leding av austriarkaren Martin Haselböck framfører Beethovens orkesterverk mest mogleg autentisk: Ikke berre spelar dei instrument frå Bee-

thovens samtid, dei framfører jamvel musikken i dei salane og teatra i Wien der han hadde urpremiere. Også besetninga, altså storleiken på orkesteret, er den same som den gongen. Sidan Beethoven nutta tynnare besetning enn det som er vanleg i vår tid, er det klingande resultatet så vedunderleg transparent at me hører einskildinstrumenta (gnissande kontrabassar, kvasse fiolintrådar) ut or orkesterklangen.

PARALLEL TIL NAPOLEON

Goethes tragedie utspeilar seg i Brussel i 1560-åra, og handlar om greven Egmont, ein historisk person som kjempar for Nederlands sjølvstende andsynes dei spanske styresmakene. Hertugen av Alba dømer han til døden, og når kjærasten hans, Clärchen, ikkje evnar å berga han or fengselet, løt ho og livet – frivilig.

Då den nye produksjonen med Beethovens musikk hadde urpremiere i Wien sommaren 1810, blei stykket tolka inn i samtida om wienarane, for etter eit tungt bombardement året før hadde Napoleon hærteke byen for andre gong. Dramaet blei framført i ei destillert form, godkjend av Goethe, for éin skodespelar og éin sopran.

Det er denne utforminga Wiener Akademie no gjev oss på to alternative CD-ar: den første har original, tysk språdrakt; den andre er ein nyomsett, engelsk versjon. På meg gjorde sistnemnde mest inntrykk. For den rolege, intense resitasjonen til amerikanske John Malkovich balanserer godt med Beethovens til tider bombastisk-heroiske tonesetting.

SJUR HAGA BRINGELAND

Sjur Haga Bringeland er musikar og fast musikkmedar i Dag og Tid.

Romantikar i kjømda

CD

LUDWIG VAN BEETHOVEN:

String Trio Op. 3, Divertimento Op. 8

SSENS TRIO. LAWO 2017

Beethovens *Egmont*-musikk er djupt romantisk. Stryketrioen i E-sdur, op. 3, som det norske ensemblet Ssens Trio opnar det nye albumet sitt med, stammar derimot frå tida då Beethoven framleis budde i heimbyen Bonn ved Rhinen.

Her hører me Beethoven som umiskjenneleg 1700-talskomponist, prega av den formalt avbalanserte komposisjonsmåten til førebileta Haydn og Mozart. Likevel merkar me stilistiske frampeik: Dei abrupte pausane og markante synkopane i hovedtemaet i fyrstesatsen «allegro con brio» – der fiolinene og bratsjen framfust legg full vekt på «feil» taktdel og slik opponerer mot det regelbundne – signaliserer at ein rebelsk romantikar er i kjømda.

SJUR HAGA BRINGELAND

Ludwig van Beethoven (1770–1820) på eit malarstykke av Joseph Karl Stieler frå 1820. Foto: Wikimedia